

PROP DE VOSALTRES

Una nova etapa diocesana

M'adreço a tota la diòcesis de Lleida per primera vegada amb unes breus paraules. Imagineu-vos l'emoció, però també el respecte i el temor amb que ho faig.

Una nova etapa diocesana

Estem vivint l'any jubilar de l'esperança, tota la creació i nosaltres amb ella, som convidats a elevar la nostra vida amb un cant joïós que ressoni arreu amb força: «Al-leluia! Crist ha ressuscitat!».

És sabut que cadascú viu el seu propi recorregut, però el camí de la vida també el fem conjuntament. Aquestes darreres setmanes han estat eclesialment molt intenses, donant gràcies a Déu pel pontificat del papa Francesc i agraint a Déu l'arribada del papa Lleó XIV. Per vosaltres i per mi, la intensitat es manté. Avui us arriba un nou bisbe. Dono gràcies a Déu per tanta vida viscuda i compartida en les meves etapes anteriors (a les parròquies de Sant Paulí de Nola i a la parròquia de Sant Josep Manyanet a Barcelona, després a Sant Just Desvern, Vilanova i la Geltrú i Corbera de Llobregat, també en la meua etapa a Roma i darrerament a la Facultat de Teologia de Catalunya de l'Ateneu Universitari de Sant Pacià), però també dono gràcies a Déu per la vida que compartirem amb les comunitats de la diòcesi de Lleida i, òbviament, pel bon mestratge del bisbe Salvador que us ha acompanyat tot aquest temps, i que arriba ara a la seva merescuda jubilació.

Sense conèixer encara la diòcesi, prego per totes les comunitats presents en el territori. Tinc ganes de conèixer-vos per poder estimar-vos. Tinc ganes d'escoltar-vos i de seguir trobant, amb vosaltres, a Jesús que camina al nostre costat. Tots som cridats a compondre un teixit harmoniós de relacions on el

Regne de Déu no sigui pas un concepte buit o estrany. Avui com mai, no és el moment per viure la fe amb por, tampoc per viure-la amb agressivitat. La fe no s'imposa, s'ofereix. Desitjo, doncs, al vostre costat, poder confiar-nos a l'Esperit Sant, Ell ens ajudarà a reconèixer que el Regne de Déu creix enmig nostre.

Una paraula, un gest i una mirada

Vull adreçar una paraula de sintonia vers tothom. Tots formem el poble sant de Déu, i l'Esperit Sant que ens suggereix una paraula única per a cadascú, també ens recorda a tots la invitació que Jesús ens adreça: «estimeu-vos tal com jo us he estimat».

Vull tenir un gest de complicitat i proximitat per tots els mossens, tindrem ocasions per compartir, celebrar i fer-nos costat. No oblidem gens altres realitats de vida religiosa, que es mostren com aquella llavor profètica que el món busca ardentment. Estenc la mà als qui es troben allunyats de l'Església, pel motiu que sigui, tant de bo puguem reconstruir

o crear espais de diàleg i encontre. Tinc també un sentit record pels germans d'altres confessions i pels creients d'altres religions, tant de bo puguem reconèixer la fraternitat que, de vegades, compartim misteriosament.

Tinc també una mirada vers Maria, sota l'advocació de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Ella va acceptar confiadament el pla de Déu, i així em convido i us convido, a reconèixer que l'Esperit és qui ens acompanya, ens redreça i ens conforta.

Així és que he volgut que el lema episcopal triat m'esperoni i ens impulsi a tots a fer confiança al bon Déu. La confiança, de la que tant va parlar-ne santa Teresa de Lisieux és la clau de volta de tantes i tantes situacions de la nostra vida. El lema, doncs, l'he extret d'unes paraules de Jesús ressuscitat als seus amics, «Accipite Spiritum Sanctum» (Jn 20,22), «rebeu l'Esperit Sant». Us ho dic a vosaltres i m'ho dic a mi mateix, tant de bo puguem rebre i acollir en tot moment l'Esperit del Crist. Encara que de vegades sigui una petició desbordant serà també una invitació ferma a obrir-nos a la voluntat del qui ens ha estimat, del qui ens estima i del qui ens estimarà sempre, el bon Déu.

Conclusió

Acabo. Farem camí, no ho dubto. Ara ens toca de viure el present, amb serenitat i esperança, com una invitació que Déu ens fa per créixer i madurar en la fe.

Moltes gràcies per l'acollida que em feu i em fareu. Moltes gràcies per la confiança que el sant Pare Lleó XIV ha manifestat en la meua persona, i, òbviament, gràcies per la confiança que anirem forjant entre tots a la llum de l'evangeli.

† **Daniel Palau Valero**
Bisbe electe de Lleida

NOTÍCIES

El director general d'Afers Religiosos visita el bisbat

El bisbe Salvador va rebre al Palau Episcopal, el passat 16 de maig, el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Ramon Bassas. En la trobada van parlar sobre les diferents qüestions que afecten a la diòcesi de Lleida

i les institucions públiques, així com de l'atenció a les persones migrants, sobre la diversitat religiosa tant a Lleida com a Catalunya, i de la importància de formar els periodistes perquè coneixin bé el llenguatge eclesial.

CERCA DE VOSOTROS

Una nueva etapa diocesana

Me dirijo a toda la diócesis de Lleida por primera vez con unas breves palabras. Imaginaos la emoción, pero también el respeto y el temor con los que lo hago.

Una nueva etapa diocesana

Estamos viviendo el año jubilar de la esperanza; toda la creación y nosotros con ella, estamos invitados a elevar nuestra vida con un canto gozoso que resuene en todas partes con fuerza: «¡Aleluya! ¡Cristo ha resucitado!».

Es sabido que cada uno vive su propio recorrido, pero el camino de la vida también lo hacemos conjuntamente. Estas últimas semanas han sido eclesialmente muy intensas, dando gracias a Dios por el pontificado del papa Francesc y agradeciendo a Dios la llegada del papa Lleó XIV. Para vosotros y para mí, la intensidad continúa. Hoy os llega un nuevo obispo. Doy gracias a Dios por tanta vida vivida y compartida en mis etapas anteriores (en las parroquias de Sant Paulí de Nola y en la parroquia de Sant Josep Manyanet en Barcelona, después en Sant Just Desvern, Vilanova i la Geltrú y Corbera de Llobregat, también en mi etapa en Roma y últimamente en la Facultad de Teología de Catalunya del Ateneu Universitari de Sant Pacià), pero también doy gracias a Dios por la vida que compartiremos con las comunidades de la diócesis de Lleida y, obviamente, por el buen magisterio del obispo Salvador, que os ha acompañado todo este tiempo y que llega ahora a su merecida jubilación.

Sin conocer aún la diócesis, rezo por todas las comunidades presentes en el territorio. Tengo ganas de conocerlos para poder amarlos. Tengo ganas de escucharlos y de seguir encontrando, con vosotros, a Jesús que camina a nuestro lado. Todos estamos llamados a componer un tejido armonioso de relaciones donde el Reino de Dios no sea un concepto vacío o extraño. Hoy más que nunca, no es momento de vivir la fe con miedo, tampoco con agresividad. La fe no se impone, se ofrece. Deseo, por tanto, a vuestro lado, poder confiarnos al Espíritu Santo; Él nos ayudará a reconocer que el Reino de Dios crece en medio de nosotros.

Una palabra, un gesto y una mirada

Quiero dirigir una palabra de sintonía hacia todos. Todos formamos el pueblo santo de Dios, y el Espíritu Santo, que nos sugiere una palabra única para cada uno, también nos recuerda a todos la invitación que Jesús nos dirigió: «amaos como yo os he amado».

Quiero tener un gesto de complicidad y cercanía para todos los sacerdotes; tendremos ocasiones para compartir, celebrar y apoyarnos mutuamente. No olvido en absoluto otras realidades de vida religiosa, que se manifiestan como esa semilla profética que el mundo busca con ardor. Tiendo la mano a quienes se encuentran alejados de la Iglesia, por el motivo que sea; ojalá podamos reconstruir o crear espacios de diálogo y encuentro. Tengo también un sentido recuerdo para los hermanos de otras confesiones y para los creyentes de otras religiones; ojalá podamos reconocer la fraternidad que, a veces, compartimos misteriosamente.

Dirijo también una mirada a María, bajo la advocación de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Ella aceptó confiadamente el plan de Dios, y así me invito y os invito, a reconocer que el Espíritu es quien nos acompaña, nos endereza y nos conforta.

Es por eso que he querido que el lema episcopal elegido me anime y nos impulse a todos a confiar en el buen Dios. La confianza, de la que tanto habló santa Teresa de Lisieux, es la clave de tantas y tantas situaciones de nuestra vida. El lema, por tanto, lo he extraído de unas palabras de Jesús resucitado a sus amigos: «Accipite Spiritum Sanctum» (Jn 20,22), «recibid el Espíritu Santo». Os lo digo a vosotros y me lo digo a mí mismo; ojalá podamos recibir y acoger en todo momento el Espíritu de Cristo. Aunque a veces sea una petición desbordante, será también una firme invitación a abrirnos a la voluntad de quien nos ha amado, de quien nos ama y de quien nos amará siempre: el buen Dios.

Conclusión

Termino. Caminaremos juntos, no lo dudo. Ahora nos toca vivir el presente, con serenidad y esperanza, como una invitación que Dios nos hace para crecer y madurar en la fe.

Muchas gracias por la acogida que me ofrecéis y me ofreceréis. Muchas gracias por la confianza que el santo Padre Lleó XIV ha manifestado en mi persona y, obviamente, gracias por la confianza que iremos forjando entre todos a la luz del evangelio.

† Daniel Palau Valero
Obispo electo de Lleida

Daniel Palau, un bisbe jove per a la diòcesi

El papa Lleó XIV va nomenar, el passat 21 de maig, Mn. Daniel Palau Valero, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, com a nou bisbe de la diòcesi de Lleida. D'aquesta manera, el Sant Pare dona resposta a la renúncia de Mons. Salvador Giménez Valls, presentada el mes de maig de 2023, en arribar als 75 anys d'edat. La Nunciatura Apostòlica va fer públic el nomenament de la Santa Seu. Des d'aquell moment, Mn. Daniel Palau, de 52 anys, passava a ser bisbe electe de Lleida, condició que mantindrà fins a la seva ordenació, que tindrà lloc el proper 19 de juliol a la Catedral de Lleida a les onze del matí. Per la seva part, el fins ara bisbe de Lleida ha estat nomenat administrador apostòlic. Durant les properes setmanes, com a Seu Vacant fins a l'ordenació, el Col·legi de Consultors continua amb les seves funcions com a òrgan col·legiat.

El bisbe Salvador va voler agrair el nomenament del nou bisbe al papa Lleó XIV en nom de la diòcesi i va expressar la seva ale-

gria per l'elecció «d'un sacerdot que, a banda de ser un gran teòleg, també sap què és treballar a peu de carrer com a rector d'una parròquia». Per la seva banda, el bisbe electe va tenir el seu primer contacte amb la diòcesi el 22 de maig, amb una visita en què l'administrador apostòlic el va posar al corrent dels principals temes que haurà d'afrontar en breu. Mn. Daniel Palau també va tenir una trobada amb preveres de la diòcesi i personal de la cúria, i va visitar el paer en cap de Lleida, Fèlix Larrosa. En la seva primera compareixença davant els mitjans de comunicació lleidatans, va dir: «No tinc por de dialogar i de descobrir què és el que Déu ens demana en cada moment de la història. Vinc amb molta humilitat per conèixer realitats, com la dels temporers o la de persones sense papers i amb molts vulnerabilitat a Lleida». També va admetre que afronta el repte del nou ministeri episcopal amb sorpresa i temor: «Amb aquestes coses es veu com Déu fa coses grans amb gent petita.»

L'òpera *El fill pròdig* s'estrena a la catedral

La Catedral de Lleida es va convertir, el passat 16 de maig, en un singular escenari líric amb l'estrena de l'òpera *El fill pròdig*, un projecte que va néixer fa més de tres anys al si del Petit Cor de la Catedral, de la mà d'una de les seues fundadores, la mezzosoprano lleidatana Anna Maria Prada, i del mestre de capella de la Catedral, Mn. Joaquim Mesalles. Prada firma el llibret mentre que Mesalles, músic de llarga trajectòria i autor de cantates i diverses composicions per a cor i orquestres, s'ha encarregat de compondre la partitura d'aquest espectacle líric.

El projecte es va fer realitat en un muntatge en què van participar una quarantena de cantants i músics i del qual van gaudir prop de 200 espectadors. El musicòleg i director d'orquestra barceloní Jordi Piccorelli es va posar al capdavant del grup instrumental, mentre que

la dramaturga lleidatana Mireia Teixidó, docent de l'Aula de Teatre, es va encarregar de la direcció escènica.

El llibret d'*El fill pròdig* es basa en la història bíblica del fill pròdig però portant-la al món actual.

REFLEXIONS

En marxa... Seguim-lo!

Un grup nombrós de nois i noies s'està preparant per a la Confirmació. Un dels catequistes exposa el tema. En la seva reflexió vol respondre a la pregunta: què és ser cristià? Diu: un cristià no és millor persona que els altres i no sempre és coherent. El cristià no té totes les respostes a les grans preguntes que la vida formula. En ocasions, el dubte l'envaeix i se sent feble, petit, desvalgut. Un bon itinerari de fe és aquell que t'acaba tancant la boca i t'obre a l'Esperit perquè la qüestió no és tenir respostes, sinó fe. Així, tots podem fer camí vers el Regne perquè és per a tots. Ens podem obrir a la seva irrupció i acollir el do de la fe. El cristià és algú que està en moviment, inquiet, que no ha trobat, que cerca mogut per la fe. «Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: "Mestre, quina cosa bona haig de fer per obtenir la vida eterna?"» (Mt 19,16). El cristià s'atreveix a pensar diferent, a sortir fora del corrent habitual, a tenir opinió pròpia per l'impuls de l'Esperit. Els deixebles van darrera de Jesús, encara que no entenen gaire què els diu i allò que fa. L'acompanyen sense saber on els conduirà, captivats per la seva persona. «Els li digueren: "Rabí—que vol dir "mestre"—, on t'estàs?". Els respon: "Veniu i ho veureu". Ells hi anaren, veieren on s'estava i es quedaren amb ell aquell dia» (Jn 1,38-39).

Jesús és la referència definitiva, en Ell hi ha camí, veritat i vida com no n'hi ha en cap altre lloc. «Pere li respongué: "Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna"» (Jn 6,68). El desànim, la foscor, la injustícia, la mort... no tenen la darrera paraula. «Sé de qui m'he fiat» (2Tm 1,12). Hem conegut Jesús, en qui confiem, mitjançant testimonis, persones concretes que pel seu estil de vida mostren alguna cosa que és veritable, autèntica, que val la pena. Un estil de vida que neix de la fe però que té conseqüències en la vida. Hem de saber donar raó de la nostra fe, d'allò que creiem, amb paraules i amb el nostre ser i fer. La fe té a veure amb el cap, donar raó de la nostra esperança; amb el cor i on el posem; amb la butxaca i els principis que ens guien i com compartim; amb la sexualitat i com estimem...

Un bon camí el del catequista: coneixement d'un mateix, deixar-se portar per l'Esperit, els ulls fets en Jesús i en Ell, les respostes que repercuten en la vida i en la relació amb els altres.

Enric Puig Jofra, SJ

El director de Catalunya Ràdio, padrí d'orles

El Col·legi Episcopal va fer, el passat 15 de maig, la cerimònia de lliurament d'orles a més de 200 alumnes que aquest curs finalitzen el Batxillerat i la Formació Professional. Sota la presidència del bisbe Salvador com a titular del centre educatiu, els nois i noies van rebre les orles acreditatives de la finalització d'aquesta etapa dels seus estudis, en un acte solemne a la Seu Vella de Lleida. El periodista Jordi Borda, actual director de Catalunya Ràdio i exalumne de l'Episcopal, ha estat el padrí de la promoció. En el seu

discurs, en què va posar en valor la importància del periodisme i de la informació veraç, va animar els joves a millorar un món que reben en un context pessimista.

D'altra banda, les famílies i els nois i noies que entre el 30 de juny i el 7 de juliol participaran en un pelegrinatge pel Camí de Sant Jaume, organitzat per la Pastoral de Joves, van participar en una trobada el passat 16 de maig que va servir per a repassar les etapes del pelegrinatge. El bisbe Salvador va assistir-hi i va dirigir una pregària. En un cap de setmana intens per a

aquesta pastoral, el diumenge 18 de maig, es va fer un dinar de germanor amb els participants del pelegrinatge per la Ruta del Cister que es va fer a l'abril.

Mor la germana Fuensanta del Santísimo Sacramento

La germana Fuensanta del Santísimo Sacramento, de l'orde de les Carmelites Descalces a Lleida, va morir el passat 20 de maig als 90 anys d'e-

dat. La missa funeral es va celebrar l'endemà al mateix Monestir del Sagrat Cor de Jesús, ubicat a la Partida de la Carretera.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (litúrgia de les hores: de la Solemnitat. 2a setmana) [Gn 3, 9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, màrtirs; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Maurici, abat; sant

Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ Dimecres [Fets 11,21b-26;13, 1-3 / SI 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicia, vg. cistercenca.

12. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20].

Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Divendres [2C 4,7-15 / SI 115 / Mt 5,27-32]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquilina, vg.

14. ■ Dissabte [2C 5,14-21 / SI 102 / Mt 5,33-37]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat (litúrgia de les hores: de la Solemnitat. 3a setmana) [Pr 8,22-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jo 16,12-15]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sacrament (Madrid, 1809 - València, 1865), verge, fundadora de les Adoratius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prevere (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, màrtir; santa Germana Cousin, verge; sant Bernard de Menthon, religiós.

Diumenge de Pentecosta (C)

COMENTARI

«L'Esperit Sant
us farà entendre tot
el que us he dit»

Les lectures d'aquest diumenge més que explicar-nos qui és l'Esperit Sant (tercera persona de la Santíssima Trinitat...) ens narra quins són els efectes que produeix en nosaltres. Jesús a l'evangeli diu: *Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la Veritat perquè es quedi amb vosaltres per sempre.* L'Esperit és el Defensor en totes les dificultats, en les persecucions, en els sofriments. És també l'Esperit de la veritat, que ens aparta de la mentida i ens ensenya el camí autèntic de Déu. Per això diu també Jesús: *El Defensor, l'Esperit Sant... us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.* Els apòstols no havien entès tot el que havia fet i havia ensenyat Jesús. És ara, quan ve l'Esperit Sant que ho poden entendre tot. La primera lectura ens narra la vinguda de l'Esperit Sant: *Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.* I al final diu també: *Tots nosaltres (pertanyents a moltes nacionalitats, llengües i religions) els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* Ara els apòstols han entès el missatge de Jesús, les seves paraules, la seva mort i resurrecció i per això ho prediquen, de manera que tots ho entenen. Es produeix també el miracle de la unitat. Malgrat tantes llengües tots entenen el mateix missatge. L'Esperit construeix la unitat (al contrari de la torre de Babel). Sant Pau ens recorda que l'Esperit ens porta a ser fills de Déu: *Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu.* L'Esperit treu la por: *No heu rebut pas un esperit d'esclaus sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Pare!* L'Esperit és també garantia de vida: *Si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.* Ja abans ens ha dit: *l'Esperit és la vostra vida.* Mirem si deixem que l'Esperit actuï en nosaltres. Ser fills de Déu, tenir vida, llibertat, confiança, fortaleza, unitat, conèixer la veritat: aquests són els fruits de l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grandes eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».